

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **H. P.**

skazanego z art. 189 § 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 kwietnia 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 13 marca 2024 r., sygn. akt II AKa 223/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 2 marca 2023 r., sygn. akt XVIII K 41/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

We wniosku o wznowienie postępowania, złożonym przez obrońcę z urzędu skazanego H. P. , niezależnie od wskazanej podstawy wznowienia, tj. art. 540 § 3 k.p.k., zawarty został wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 kwietnia 2024 r., wydanego w sprawie o sygn. akt II AKa 223/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia, określona w art. 532 § 1 k.p.k., której zastosowanie może mieć miejsce również w związku ze złożeniem wniosku

o wznowienie postępowania (art. 545 § 1 k.p.k.) postrzegana być musi - analogicznie jak w przypadku badania jej przez pryzmat kasacji - jako wyjątkowa. Stanowi bowiem odstępstwo od ogólnej reguły, wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wedle której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Prawomocny wyrok jest z założenia traktowany jako prawidłowy i sam fakt złożenia wniosku o wznowienie postępowania nie stwarza podstaw do wstrzymania jego wykonania. Odstąpienie w trybie art. 532 § 1 k.p.k. od tej zasady może okazać się niezbędne jedynie wówczas, gdy już nawet pobieżna lektura nadzwyczajnego środka zaskarżenia wskazuje na takie uchybienia, które implikują wysokie prawdopodobieństwo jego uwzględnienia, zaś wobec osoby, co do której orzeczenie jest lub ma być wykonywane rysuje się perspektywa wystąpienia nieodwracalnie niekorzystnych implikacji (zob. postanowienie SN z 25 lipca 2022 r., V KO 80/21). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć wówczas, gdy już wstępna analiza wniosku, czy sygnalizacji w przedmiocie wznowienia świadczy o ich zasadności.

Taka sytuacja nie zaistniała w niniejszej sprawie. Z uwagi na wyjątkowy charakter instytucji wznowienia postępowania i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. wstrzymanie wykonania orzeczenia powinno nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonego wniosku jawi się jako nieomal pewna. To dopiero może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnego orzeczenia i postąpienie po myśli art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. W sprawie niniejszej, nie przesądzając w tym miejscu w żadnym razie końcowej oceny zasadności złożonego przez obrońcę wniosku o wznowienie postępowania, tego rodzaju okoliczność nie wystąpiła. Zresztą sam wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia nie został w sposób żaden sposób merytorycznie umotywowany. Należy podkreślić, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia ma charakter wyjątkowy, co wynika z faktu, że osoby, wobec których miałyby być stosowane są osobami prawomocnie skazanymi, wobec których przełamana została zasada domniemania niewinności, zaś wykonanie prawomocnego orzeczenia z zasady następuje bezzwłocznie (art. 9 § 1 k.k.w.).

Wskazać również należy, że kompleksowa i merytoryczna ocena powołanej przez obrońcę podstawy wznowienia nie może być przedmiotem rozważań związanych z oceną zasadności wniosku, złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k., gdyż te aspekty winny podlegać weryfikacji w postępowaniu wznowieniowym. Nie antycypując zatem jego wyniku należy stwierdzić, że sformułowane w stanowisku obrońcy przyczyny wznowienia postępowania nie stwarzają obecnie jednoznacznych i oczywistych przesłanek do zastosowania wobec skazanego H. P. odstępstwa od zasady wykonania prawomocnego orzeczenia. Dowodzi tego także chociażby stanowisko prokuratora, wyrażone w pisemnej odpowiedzi na wniosek obrońcy o wznowienie postępowania, w którym wniósł o jego oddalenie.

Nie przesądzając zatem przyszłego i ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[a.ł.]